

**„Život, to je pro mne Kristus, a smrt je pro mne  
zisk.“**

**Filipským 1, 21.**



**ČERVEN 2018**

**CASD Valašské Meziříčí**

## Úkoly

- 2.6. – Podvod na konci času
- 9.6. – Novodobý Babylon
- 16.6. – Boží pečeť, nebo znamení šelmy?
- 23.6. – Babylon a Harmagedon
- 30.6. - Příchod našeho Pána Ježíše Krista



## Rozpis učitelů a kázání

Datum	Učitel sobotní školy	Kázání	Sobotní škola mládeže
2.6.	Tenkrát na valašsku		
9.6.	Bohumil Mroček	Daniel Kašík	Iva Burešová
16.6.	Petr Chára	Blanka Novotná	Iva Burešová
23.6.	Anna Petrovičová	M.Mikláš	Soňa Mročková
30.6.	Květa Tyšerová	VP – Kostečka/Šlosárek	Petr Chára

## Blahopřání k narozeninám

- 3.6. - Jana Jančová
- 8.6. – Božena Rosecká
- 11.6. – Anna Petrovičová
- 14.6. – Jindřiška Mročková



## ADRA Klub zdraví informuje

- 7.6. – Strava jako lék, beseda Marty Královičové
- 21.6. - Národní parky jihozápadu USA, beseda Martina Ondráška



## Babinec 2018

V pátek 18.května odpoledne se to před Vitalitou začalo rojit. Děti, kufry, maminky. Právě totiž začal 3.ročník víkendovky zvané Babinec. V počtu 4 maminky a 6 dětí jsme zamířili do Benediktinského opatství v Rajhradu, kde žije a pracuje můj dlouholetý kamarád, bývalý mnich Honza, řeholním jménem Maurus. Ten nám zajistil ubytování přímo v konventu kláštera. Byli jsme plni očekávání, jaký bude pobyt v tomto duchovním prostředí.



Cesta po dálnici ubíhala velmi rychle. Na místo jsme dorazili po 18.hodině. V tu dobu měli ještě řádoví bratři vigilie. Život klášterního společenství je podle Benediktovy Řehole rytmizován liturgií a prací (odtud známé heslo "ora et labora"), proto jsme museli chvíli počkat. Sedli jsme si do příjemně prosluněné zahrádky klášterní restaurace a pokochali se procházkou po areálu. Monumentální kostel sv. Petra a Pavla byl v záři zapadajícího slunce opravdu krásný. Jedna z nejpůsobivějších staveb ve stylu barokní gotiky architekta Jana Blažeje

Santiniho –Aichela vyzářovala zvláštní majestátnost a zároveň klid. Tak jak bylo zvykem tohoto hluboce věřícího autora – každý detail stavby nese biblickou symboliku. Úžasné místo pro duchovní zklidnění a setkání s Bohem.



Bratr Jakub ve svém černém hábitu se s námi zvesela přivítal a uvedl nás do tzv. pohostinky – bytu pro případné návštěvníky. Klenuté stropy, silné zdi, starodávný nábytek, kříže na stěnách – ze všeho dýchá historie a pohoda. Už teď se nám tu líbí. Po vyložení veškeré bagáže nám nabídl kamarád Honza prohlídku části konventu, která není přístupná veřejnosti a kterou vlastními silami opravují tzv. „na koleně“ bez účasti předražených ziskuchtivých firem. Večer jsme ukončili společnou večeří a zahájením soboty s duchovním zamyšlením Adély. A protože den byl náročný a zítra máme velké plány – hybaj na kutě. Dobrou noc.

Sobotní ráno se oproti nepříznivé internetové předpovědi vylouplo do sluníčkova. Místo kohoutů nás vzbudili svým křikem klášterní pávi. Společně jsme se nasnídali a vyrazili směr Hrušovany nad Jevišovkou. Měli jsme v plánu navštívit sestru Jarku Pražanovou. Naším příjezdem byla příjemně překvapena nejen ona, ale i místní sboreček. Počtem

členů se hodně podobá tomu našemu, a tak příjezd dalších 10 lidí byl velkou množstevní posilou. Sobotní škola v jednom velkém kruhu okolo modlitebny byla nabitá myšlenkami a mladý bratr, který ji vedl, měl co dělat, aby své bratry a sestry udržel u tématu. Spontánnost a rozdílnost názorů byla milá.



Naše děti se spolu s místními přesunuly na sluníčko na sborový dvorek a užívaly si zde společenství. Ti starší dokonce navázali nová přátelství a komunikují spolu i nadále prostřednictvím sociálních sítí. Kázání v režii stejného mladého bratra srovnávalo Ježíšovy skutky zapsané ve 3 evangeliích.

Členové sboru nás přijali velmi otevřeně. A protože sympatie byly vzájemné, navrhli jsme jim, zda se s námi nechtějí vydat na odpolední výšlap na hrad Děvičky. To se mnohým zalíbilo, a dokonce nám nabídli průvodcovství, protože Pálavu znají „jako své boty“ a chtěli nám ukázat ta nejkrásnější místa. Slovo dalo slovo a po skvělém obědě – tradičním

bramborovém salátu Soni a kuřecích řízcích Simony (bez této kombinace už si nedovedeme babinec představit 😊 ) jsme se s Jarkou Pražanovou v čele rozjeli do Klentnice, kde jsme měli sraz s ostatními členy Hrušovanského sboru. Ti nás ubezpečili, že za dvě hodinky budeme zpět. Jak moc se mýlili ...



Vybaveni vycházkovými holemi a lahvemi s vodou jsme se vydali na cestu. Vedla zprvu mezi vinicemi, potom loukami plnými divokých orchidejí a jiných krásných květin a nakonec skrz les. Asi v polovině cesty jsme narazili na úchvatný skalní masiv, který nenechal naši omladinu v klidu. Malí i větší „šplhavci“ se rozutekli a klidně by prožili zbytek odpoledne hrou na schovávanou ve skalách. Ti nejmenší začali být unavení, a tak jsme museli pochod výrazně zpomalit.

V lese nás čekalo milé překvapení. Naši pozornost zaujala podivná blikající světýlka před námi. Místo očekávaných



hejkalů a bludiček šlo ale o partu asi 30 modelářů, kteří si vyšli na procházku se svými modely terénních autíček řízených rádiem. Připomínali pejskaře, jen místo čtyřnohých miláčků měli čtyřkolé, a výrazně dražší. Bylo nám sděleno, že kolem nás právě projelo cca půl milionu korun.

Ale to už se přímo nad námi začaly zvedat stěny hradu Děvičky. Výhled byl nádherný. Neodolali jsme a udělali si několik fotografií včetně společné „vrcholovky“. Cesta zpátky na parkoviště byla pro naše nejmenší poutníčky už opravdu vysilující. A tak místo plánovaných 2hodin jsme šli téměř 4 hodiny. Ale stálo to za to.



Spolu s bratry a sestrami z Hrušovan jsme prožili nádherné odpoledne. Ani se nám nechtělo se rozloučit. A tak jsme všechny naše nové milé přátele pozvali na sborový výlet do ValMezu. Budeme se na ně těšit.

Po návratu do kláštera nás překvapily davy lidí, které sem mířily. Co se děje? Vyslali jsme malé špiony na průzkum a ti zjistili, že v rámci Muzejní noci Brněnska je otevřeno Muzeum písemnictví, které jsme chtěli

navštívit ráno. Okamžitě jsme přehodnotili plány a po společné večeři a ukončení soboty jsme se vydali na prohlídku kostela a Muzea.

Že je krásné a zajímavé jsme tušili. Ale že tak moc – to nás velmi mile překvapilo. Nejen že jsme si mohli zavzpomínat na dětství a mládí nad archivními časopisy, ale seznámili jsme se také s historií písemnictví, ve velkém sále jsme si mohli zkusit psaní brkem, na klasickém psacím stroji, psaní hlaholicí a mnoho jiného.

Viděli jsme ukázkou psaní na pergamen a zaposlouchat jsme se mohli i do malého koncertu.



V dalším sále nás zaujala stěna z dřevěných kolíků, pomocí nichž jsme si mohli vytvořit prostorový model svého těla.





Jinde zase jsme mohli shlédnout obrazy, prvně republikovou „kavárnu“, oblečení, knihy, doplňky či plakátovací plochu.

Přístupná byla

také kaple a výstava liturgických předmětů kláštera. Naprosto nás ale ohromila místní barokní knihovna zdobena malovaným stropem a obsahující neuvěřitelné množství knih. Poslední patro kláštera nás seznámilo s tvorbou grafika Emanuela Ranného, kterého jsme dosud neznali a jehož obrazy tvořené technikou suché jehly nás okouzly. Aniž bychom si to uvědomili, kostelní hodiny se blížily k půlnoci a my jsme se museli odebrat na kutě.



Ranní paprsky kouzelně ozařovaly dřevěný kříž nad mou postelí. Pán nás obdaroval dalším požehnaným dnem. Díky!

Po snídani si naše mládež za současného sledování filmu pro teenagery udělala tvořivé dopoledne. Z velmi pěkných



dekorativních papírů si vyráběli dárkové krabičky pro nejrůznější účely. Ti mladší neodolali báječně rostlému stromu před konventem, na který už od pátku s velkou chutí šplhali. Radost jim udělal i bublifuk. Na

sluníčku bylo tak příjemně, že na chvíli vylákalo k posezení i nás, maminky. Po společném obědě jsme si zabalili věci, uklidili a vyrazili směr Brno. Co bychom to byly za ženy, kdybychom si nezašly alespoň do jednoho obchodu! Volba padla na IKEA. Neskutečné množství nábytku a bytových doplňků rozvířilo naši fantazii. Jak báječně bychom si mohly dokrášlit své domácnosti! Inspirace zde bylo opravdu nespočet. Po dvou hodinách a báječném zákusku s kávou jsme pokračovaly v cestě do Slavkova u Brna. Zámecký park s fontánami a barokními sochami je přirovnáván k zahradám Versailles. Asi na tom něco pravdy bude.





Po nezbytném focení a skvělé zmrzlině jsme nasedli do aut a tentokrát už definitivně zamířili po dálnici k domovu. Sluníčko se pomalu sklánělo, když jsme dorazili, a s pocity pohodově prožitého víkendu jsme se spolu rozloučili. Za rok jedeme určitě zase!

Iva Burešová



## Velmi skromné pojednání o hudbě v církvi

*Motto: Kdo si hudbu vyvolí,  
ten posvěťí sám sebe,  
vždyť původ její svatý dlí,  
tam kde se modrá nebe. (Martin Luther)*

Vím, že tyto verše působí pro většinu současných věřících velmi archaicky a možná i nadsazeně. Ale jsou výborným vstupem do uvažování o hudbě, která běžně zaznívá při různých bohoslužbách.

### První otázka: **Proč je hudba součástí většiny bohoslužeb?**

Protože *"hudba je řečí pocitů a vychází bezprostředně ze srdce, tj. ze středu člověka"* (prof. Harnoncourt)



Dnes bychom řekli, že zasahuje jiná centra mozku člověka. Nejenom rozum, ale i pocity. Bohoslužba má být něčím, co naplňuje celou lidskou bytost - t.j. tělo, duši i ducha. Dovedete si představit běžnou křesťanskou bohoslužbu (jsou samozřejmě výjimky) bez

hudby nebo zpěvu? V minulosti se objevily i takové pokusy v protestantských církvích. Nevím, z čeho vycházely. Možná to byly reakce na příliš honosnou liturgii. Slovo - a tudíž rozum - byl nadřazen nad ostatní součásti lidské bytosti. Tyto pokusy neměly naštěstí dlouhé trvání, a pokud se někde zachovaly, tak je jich tak málo, že o nich ani nevíme. Ale můžeme se z nich poučit. Stačí, když si uvědomíme, co v našich bohoslužbách převažuje.

Dotkněme se dalšího tématu. **Hudba je odrazem stavu společnosti.**

*"Hudba (a každé jiné umění) představuje, jak to vypadá s námi, se společností, s dnešním světem"* (prof. Harnoncourt)

Stačí, když zatím zůstaneme v naší společnosti, ve svém nejbližším okolí. Jaké hodnoty dnes převažují? Jak se chová celá většinová společnost? Možná si řeknete - jak to souvisí s církevní hudbou (zpěvem)? Velice silně. Co nás obklopuje téměř všude? Pustíme si televizi, rádio, jdeme nakoupit do obchodu apod. Všude se ozývá nějaká hudba. Zůstává v nás a nutně ovlivňuje všechny - věřící nevyjímaje. Nejvíce mladší generaci. Komu se chtějí podobat? Jak chtějí zpívat? O tom můžeme každý přemýšlet. A třeba někdy příště se můžeme hlouběji podívat do "kuchyně" hudby. A může to být pěkně dlouhé povídání.

### **Hudba, jako účinné medium.**

Opět jeden citát: *"Hudba má nejen rozličné významy, je také prostředkem s mnoha účinky, neboť toho, co znamená, nebo má znamenat, JE SCHOPNA DOSÁHNOUT A TO JAK U POSLUCHAČE, TAK I HUDEBNÍKA. Proto dnes musí být viděna také jako účinná droga."*

Toto je myšleno samozřejmě velmi obecně. Opravdu nemám pocit, že bychom tím byli nějak zvlášť ohroženi. Neberme to tedy osobně.

Chtěla bych toto složité povídání ukončit optimističtěji - proto poslední téma:

### **Zpěv a hudba - nepostradatelné svědectví víry.**

*"Texty říkají verbálně a proto srozumitelně, co má být řečeno. Hudba otvírá emocionální stránku, hloubku a nesmírnou velikost a svatost výpovědi. Text a hudba mají a mohou vytvořit přesvědčivou jednotu a dokonalý celek."*

Pokračování příště.

V článku byly použity citáty Prof.Dr. Harnoncourta ze sympozia "Hudba a duchovní hodnoty" 23. - 28.8 1999.

Zdena Pimková

## **Proč by křesťané měli zůstat na Facebooku?**

Sociální sítě jsou možná nejlepší způsob, je možné sdílet evangelium a tak naplňovat „velké pověření“, které nám dal Ježíš.

Nedávno se dostal Facebook na přední stránky novin. Mnoho uživatelů řešilo dilema, jak zareagovat na zprávy, že tento obr mezi sociálními sítěmi nejen špatně zacházel s přístupy k uživatelským údajům, ale také aktivně potlačoval vyjadřování křesťanských a konzervativních hodnot.

Vzhledem k tomu, že Facebook, který také vlastní Instagram a WhatsApp, nemá skoro žádné konkurenty mezi sociálními sítěmi, je snadné pochopit, proč je mnoho lidí zneklidněno.

Facebook je „největší zemí“ světa s více než 2 miliardami aktivních uživatelů měsíčně. Instagram má pak přes 600 milionů aktivních uživatelů za měsíc. To je imponující podíl na digitálním trhu. Zneužití dat a moci ovládané těmito platformami představuje velkou hrozbu pro svobodu vyjadřování.

Jenže právě tento dosah je přesně tím důvodem, proč by křesťané, kteří berou vážně svou roli ve velkém pověření – sdílení dobré zprávy o Kristu lidem – neměli váhat nad tím, zda zůstat na těchto platformách.

### **Další velké duchovní probuzení**

Sociální sítě se staly součástí základní struktury naší společnosti. Můžeme se kdykoliv a kdekoliv spojit s přáteli a rodinou z celého světa, sdílet své nápady i to, co znamená být člověkem. Lidé vypráví příběhy, touží po spojení, sdílejí své zkušenosti a nápady. Platformy sociálních sítí zaplnily naše životy, protože se vztahují přímo k těmto základním lidským potřebám.

Pokroky v technologii jsou neustále řízeny potřebou lépe komunikovat a sdílet se.

Jaká byla vlastně historie komunikačních technologií: jeskynní malby, kouřové signály, lodě, domestikace koní, dopisy, knihtisk, železnice, telegrafy, telefony, auta, rádio, letadla, televize, internet, sociální média a sítě,... Se všemi těmito pokroky v technologii také přišel pokrok pro šíření evangelia. Například Gutenbergův knihtisk s sebou přinesl velké rozšíření Biblí a náboženské literatury.

A tak je zřejmé, že další velké duchovní probuzení bude „digitální“. Zkusme tedy šířit evangelium online.

### Evangelizace na síti

Na začátku církve bylo evangelium šířeno obětavými učiteli a evangelisty, kteří často čelili výsměchu, pronásledování a někdy i smrti. Šířili evangelium bez



ohledu na to, jakým těžkostem museli čelit. Dnes máme často strach z toho, co si o nás lidé budou myslet nebo koho urazíme, když budeme sdílet naši víru online – tedy v prostoru, kde to všichni uvidí.

V západním světě nečelíme kvůli své víře pronásledování stejným způsobem jako jiní křesťané ve světě. Přesto můžeme mít kvůli své víře problémy. Naše příspěvky s křesťanskou tematikou na sociálních sítích mohou ohrozit naše zaměstnání či kariéru. Jsou to sice méně závažné následky, přesto ale někdy stačí k tomu, aby někteří přestali veřejně sdílet svou víru.

Možná nejsme duchovně připraveni stát přímo v ohnivé peci nebo být pronásledováni jako mládenci v druhé kapitole knihy Daniel, ale měli bychom použít alespoň to, co máme, abychom se připojili k ostatním věřícím a šířili evangelium. Bylo by skvělé, kdybychom se jako členové celosvětové církve spojili a společně zvěstovali dobrou zprávu evangelia.

Evangelista Dee Casper poznamenal, že sociální sítě jsou takovou přednáškovou síní filozofa Tyranna – tedy místem, kde se obyvatelé Efezu scházeli a mluvili o svých nápadech, myšlenkách, trávili spolu čas a účastnili se diskuzí. Pavel promlouval v přednáškové síni filozofa Tyranna v Řecku dva roky, když byl vyhozen ze synagogy (Sk 19,8-9). Snažil se ve své době oslovit každého kolem sebe.

Mladí lidé v současnosti tráví až devět hodin denně na sociálních sítích, kde komunikují s přáteli a objevují nové věci. Zkusme šířit evangelium jako Pavel tam, kde jsou lidé a zapojovat se do diskuzí v místech, kde tráví svůj čas. Používejme nové technologie, než bude příliš pozdě.

### **Cenzura a doba pronásledování**

Nevíme jistě, co nám doba pronásledování v budoucnosti přinese, ale je zřejmé, že cenzura bude hrát důležitou úlohu. V Severní Americe již bylo zaznamenáno několik zásahů proti zdravotně zaměřené osvětě i zvěstování Božího slova. To nás však nesmí odradit. Je potřeba se zasazovat o svobodu vyjadřování a hledat nové možnosti, jak sdílet evangelium.

Velkou výzvou pro nás a naším úkolem je šířit biblické pravdy pomocí nových technologií. Zůstaňme tedy na sociálních sítích – ale s určitým záměrem. Sdílejme svou víru online. Nemůžeme už déle čekat. To je „velké poslání“ naší generace.

Jamie Schneider Domm, EUD NEWS



## Helšťtýn 2018

Jako každý rok jsme opět vyrazili na akci pro děti a mládež MSS jménem Helšťtýn konanou v rekreačním středisku „U Kateřiny“ u Štramberka. Prožili jsme zase hodně zážitků, které si budeme určitě hodně dlouho pamatovat. Podle mě byl tento Helšťtýn zatím nejlepší. Jak obsahem, tak i tím, že mi přišlo, že jsem se letos seznámila s nejvíce novými lidmi.

Tentokrát jsme probírali knihu Zjevení a postupně poznávali všechny dopisy církvím, které jsou v této knize zapsány. Byli jsme spojeni s Valašskými Klobouky a vedoucí Helšťtýnu nazvali naše družstvo „Valašské emiráty“. Moc jsme si to s nimi užili a navzájem se poznali. Když jsme vyšli do okolí



tábořiště a museli hledat stanoviště s úkoly, odevzdávali jsme předem připravené pohlednice, které jsme si vyrobili na schůzce KP, aby se mohly poštou poslat lidem ze sboru, které jsme si sami vybrali.

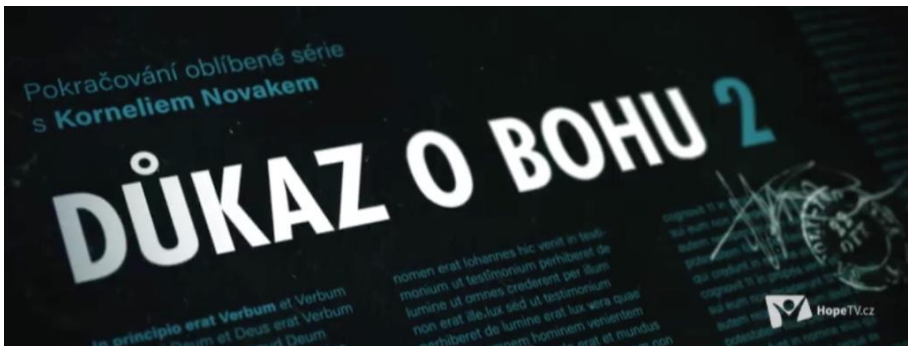
Další den byl soutěžní. Stejně jako v sobotu jsme byli spojeni s Valašskými Klobouky. Jedna ze soutěží byla, že jsme měli zapálenou svíčku, kterou muselo držet 8 lidí, ale každý ji pouze jedním prstem. Svíčku jsme měli přenést k židli, která byla postavena o kousek dál a svíčka nám nesměla zhasnout. U každého úkolu jsme hledali příběhy v Bibli. Jeden z dalších úkolů byl, že jsme dostali svítilnu a tu jsme museli mít co nejvýš. Zase to muselo dělat osm lidí, ale na zemi mohly být pouze 4 nohy a 4 ruce. Bylo to sice obtížné, ale zvládli jsme to a vydrželi jsme celé dvě minuty, které jsme na úkol měli.

Helšťtýn jsme si opravdu užili a už se těšíme na další. Tak ahoj zase za rok, Helšťtýne. 😊

Adélka Vráblová



"Církev ostatku" je dost složité téma, ale Olda Svoboda se s ním popral se ctí. Už brzy v Identitě adventismu!



## Příloha – *Kvatro Es* (Smějeme Se Sami Sobě)

Pylová alergie na jarní květen u nás, jedinců s nesprávnou aktivací protilátek ze skupiny imunoglobulinu, pomalu odeznívá. Stejně tak se zklidnilo i ovzduší v našem sboru. Vypadá to, že alergenů zmizely.



Nové velení sborového pluku se dalo do práce z plných sil. S horlivostí a novými nápady.

Věříme, že na problémy našeho společenství se nebude dívat přes kameru obscuru, ale přímo.



Že bude zodpovědné a nestranné. Že nám všem nepůjde o kamarádšofty, ale o růst celého sboru.



Vyprošujeme Boží vedení a požehnání.

## Retro foto



## Křesťanský vtíp

